

Bilag I.

MATRIKELDIREKTORATET

Den 26. april 1971.

Notat.

Ved revisionen af landbrugsloven i 1967 skærpedes landbrugspligten, således at adgangen til fraskillelse af arealer som fri jord blev væsentlig indskrænket, når der ikke var tale om jord til bebyggelsesformål m.v. Efter gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 4, kan landbrugspligt ophæves på mindre egnede landbrugsarealer mod pålæggelse af fredskovspligt, uegnede arealer kan fraskilles frit i medfør af § 4, stk. 1, nr. 6, og endelig kan landbrugspligt ophæves, når særlige forhold taler derfor.

Matrikeldirektoratets praksis har været, at mindre egnede arealer stort set kun er tilladt fraskilt, når særlige forhold talte derfor. Var det efter besigtigelse af jordlovsudvalget godtgjort, at et areal var uegnet til jordbrugsmæssig drift, blev fraskillelse tilladt. Herved understreges, at matrikeldirektoratet ikke tillader udstykning eller giver tilsagn om tilladelse, før udstykningsagen i henhold til fastsatte regler har været forelagt de planlæggende myndigheder, der har beføjelser med hensyn til udstykning og udnyttelse af arealer. Modsat en af disse myndigheder sig sagen, vil matrikeldirektoratets tilladelse ikke blive meddelt, jfr. udstykningslovens § 2. Navnlig zonenlovsmyndighedernes kompetence efter loven om by- og landzoner er af betydning i denne henseende.

Lovforslagets nr. 2 indeholder forslag om en lempelse, således at mindre egnede landbrugsarealer kan frigives, mod andre betingelser end fredskovspligt. Begrundelsen for forslaget er, at det må forventes, at der i de kommende år skal ske en tilpasning af landbrugsproduktionen, hvorved der bliver behov for at lade mindre egnede landbrugsarealer udgå af driften.

Boligministeriet og ministeriet for kulturelle anliggender har fremført betænkelighe-

der mod en lempelse af adgangen til at frigøre arealer for landbrugspligt. Der har i de seneste år været et stigende antal ansøgninger om udstykning af mindre egnede og uegnede arealer med henblik på salg til private til rekreative formål af forskellig art. Arealerne er typisk beliggende i områder, hvor de landskabelige interesser er store.

Det er fremført over for landbrugsministeriet, at fraskillelse af arealerne kan vanskeliggøre zonenlovs- og naturfredningsmyndighedernes bestræbelser for friholdelse af det åbne land med det formål at varetage befolkningens rekreative interesser og bevare landskabelige værdier. Man frygter en presion med hensyn til opnåelse af tilladelser til bebyggelse m.v. Endvidere finder man, at der er risiko for ulovlig opstilling af feriehus, jagtthytter og campingvogne m.v. på de erhvervede arealer samt en uheldig udvikling i landskabet, ved hegning, anbringelse af skilte m.v.

Landbrugsministeren finder, at forslaget nr. 2 bør gennemføres, således, at udstykninger af den omhandlede art kan tillades af matrikeldirektoratet, når de planlæggende myndigheder ikke har modsat sig udstykning og der ikke skønnes at være landbrugs-mæssig interesse i at bevare landbrugspligten.

Det findes, at varetagelsen af de landskabelige og rekreative interesser, der kan være forbundet med udstykning af arealer uden landbrugspligt, mest naturligt kan ske i forbindelse med administrationen af loven om by- og landzoner. Det er herved forudsat, at zonenlovsmyndighederne udviser tilbageholdenhed med at meddele tilladelser til udstykninger, der kan føre til en uheldig landskabelig udvikling, eller som på længere sigt kan modvirke befolkningens rekreative interesser.